

عنوان مقاله:

کشمکش های گفتمانی حافظه فراموشی در مجموعه عکس «به روایت یک شاهد عینی» اثر آزاده اخلاقی

محل انتشار:

مجله پژوهش های انسان شناسی ایران، دوره 9، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

طیبه حسن کاویار - MA student, Faculty of Theories and Art Studies, University of Art, Tehran, Iran

محمدرضا مریدی - Assistant Professor, Faculty of Theories and Art Studies, University of Art, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

عکس ها چونان اسنادی تاریخی منبعی برای دستیابی به واقعیت های گذشته هستند و بخشی از آگاهی تاریخی جمعی را شکل می دهند. اما عکس، همچون دیگر رسانه ها، تصویری کامل از تاریخ نیست؛ بلکه گزینش شده و برجسته سازی شده است. در واقع، عکس های تاریخی روایتی جهت داده شده و رسمی از گذشته دارند. از سوی دیگر، این هنرمندان هستند که با درام عکاسانه ساختار خطی روایت رسمی از تاریخ را بر هم می زنند و دوگانه حافظه و فراموشی را به منزله موضوع اندیشه و به مثابه برساخته ای اجتماعی تبدیل به ابزار روشنگری سیاسی می کنند. سازوکار سیاست با تاکید بر رویدادهای درخشان به دنبال یادآوری خاطرات قدرت و پیروزی است و شکست های تاریخی را به فراموشی می کشاند؛ از همین رو است که منتقدان قدرت بر گسست ها و فراموش خانه های تاریخ تاکید می کنند. هنرمندان هم در ساخت حافظه و هم در بازسازی خاطره های فراموش شده نقش مهمی دارند؛ چه در ثبت رویدادهای هنری که اوج های درخشان تاریخ ملت را به فیلم و تصویر تبدیل می کنند، چه با خلق آثار انتقادی که تصویر رو به فراموشی تاریخ را یادآور می شوند. فیلم های تاریخی، عکاسی تاریخی و نقاشی تاریخی بخشی از این تلاش است. این مقاله به بررسی عکس های صحنه پردازی شده آزاده اخلاقی در مجموعه عکس «به روایت یک شاهد عینی» بر اساس تحلیل گفتمان می پردازد. با بررسی استراتژی-های گفتمانی حافظه-فراموشی در این مجموعه عکس، سه گونه روایت (فراموش شدگان، حذف شدگان و طرد شدگان) در تاریخ ایران تحلیل شد و نشان داده شد که هنرمند چگونه با کنش زیباشناختی خود سازوکارهای فراموشی حافظه جمعی را بازنگری می کند.

کلمات کلیدی:

Collective Memory, Ideology of Memory, staged photography, Discursive Analysis. Azadeh Akhlaghi's Photographs

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1611949>

